

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: V.S.H.**, narozeného ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, v České republice naposledy hlášen k obytné adrese ..., *zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8*, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2017, čj. MV-62049-5/SO-2017,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2017, čj. MV-62049-5/SO-2017 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Plzeň, Oddělením cizinecké policie Karlovy Vary (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*), ze dne 31.7.2007, čj. SCPP-3703-12/PL-VI-C-2007 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), žalované doručené dne 31.1.2017, zamítnuto jako opožděné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*).

Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci zrušena platnost povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (*dále jen „ZPC“ nebo „zákon o pobytu cizinců“*) a podle § 50

odst. 1 ZPC mu byla stanovena lhůta k vycestování z území 60 dnů od právní moci prvostupňového rozhodnutí.

II. Důvody žaloby

Žalovaná nesprávně posoudila otázku zachování lhůty pro podání odvolání a vycházela přitom z nedostatečně zjištěného stavu věci. K tomu žalobce citoval část odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že je z této citace zřejmé, že je napadené rozhodnutí postaveno pouze na domněnkách, které žalovaná učinila na základě informací v cizineckém informačním systému, a tyto navíc interpretovala výlučně v neprospěch žalobce.

Žalobce byl v době vydání prvostupňového rozhodnutí nezletilý a musel jednat podle pokynů svých rodičů, kteří v té době rozhodovali, kam bude cestovat a kde bude žít. O tom, že mu měl být pobyt zrušen, nevěděl. Proto si nyní našel právního zástupce, aby prověřil jeho oprávnění k pobytu. Teprve od právního zástupce, který nahlédl do správního spisu, se žalobce dozvěděl, že mělo být vydáno rozhodnutí o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu, které mu nebylo doručeno. Odvolání tedy bylo podáno řádně a včas.

Žalovaná porušila § 3 správního řádu, když nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Rovněž podle § 84 odst. 2 správního řádu je zjevné, že pouhé domněnky na základě chování žalobce zachyceného v informačních systémech nejsou dostačující, když je zde použita formulace „prokazatelně seznámil“. Musí být tedy důkazy podloženo, že žalobce věděl, že bylo vydáno rozhodnutí a co je jeho obsahem a teprve poté je možno dojít k závěru, že se s rozhodnutím „prokazatelně seznámil“. V případě žalobce však žalovaná jeho seznámení se s napadeným rozhodnutím dříve, než tvrdí žalobce, neprokázala.

III. Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedla, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací uvedenými v prvostupňovém a napadeném rozhodnutí. Námitky uvedené v žalobě odmítala jako nedůvodné s tím, že ze spisového materiálu nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem.

Žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost prvostupňového rozhodnutí zpochybňovala. Oznámení o zahájení správního řízení bylo odvolateli doručeno dle § 25 správního řádu dne 22.6.2007. Pakliže žalobce po vydání prvostupňového rozhodnutí respektoval povinnost vycestovat z území a z území skutečně vycestoval, je z tohoto jeho chování zřejmé, že došlo k jeho seznámení s obsahem prvostupňového rozhodnutí. Tvzení žalobce, že o prvostupňovém rozhodnutí nevěděl, avšak navzdory tomu vycestoval z území, považovala žalovaná za nevěrohodné a vedené účelovou snahou žalobce získat povolení k trvalému pobytu.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

A.

Rozhodnutím prvostupňového správního orgánu ze dne 21.9.2004, čj. SCPP-3335/PL-VI-2004, které nabylo právní moci dne 22.9.2004, byl žalobci povolen trvalý pobyt na území České republiky za účelem sloučení rodiny s otcem N.M.D., narozeným ..., státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. V tomto řízení byl žalobce, jako nezletilý narozený ..., zastoupen otcem, jako zákonným zástupcem.

Dne 8.3.2006 bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno prohlášení pana L.V. o tom, že žalobci nedal souhlas k trvalému ani přechodnému pobytu na adrese ..., jak zákonný zástupce žalobce dokládal do žádosti o trvalý pobyt žalobce, a nesouhlasí s tím, aby byl tento cizinec hlášen na adrese jeho nemovitosti.

Na základě uvedeného prohlášení bylo prvostupňovým správním orgánem podle § 46 odst. 1 správního řádu zahájeno z moci úřední řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce na území České republiky. V oznámení o zahájení správního řízení ze dne 22.5.2007, čj. SCPP-3703/PL-VI-C-2007, je v rubrice „zákonný zástupce (otec)“ uveden N.M.D., narozeným ... V průběhu řízení byl dne 12.7.2007 vyslechnut jako svědek L.V., který uvedl, že čestné prohlášení o ubytování cizince ... (žalobce), které tento cizinec dokládá jako doklad o ubytování do žádosti o trvalý pobyt na území České republiky, nikdy neviděl a tomuto cizinci ubytování nikdy neposkytl. Uvedl, že je doklad zcela padělaný.

Dne 24.7.2007 se k prvostupňovému správnímu orgánu dostavil zákonný zástupce žalobce, se kterým byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení – zákonného zástupce žalobce. Do protokolu zákonný zástupce žalobce uvedl, že čestné prohlášení o ubytování cizince doložené do žádosti o trvalý pobyt žalobce, dostal od pana V. přímo kamarád T.V.H., který za žalobce podal žádost o trvalý pobyt na území České republiky. Co tam bylo přesně napsáno, zákonný zástupce žalobce nevěděl. Dne 24.7.2007 byl zákonný zástupce žalobce seznámen s podklady pro rozhodnutí. Možnosti vyjádřit se k podkladům a případně podat návrh na jejich doplnění před vydáním rozhodnutí nevyužil.

V průběhu prvostupňového řízení byl rodný list žalobce odeslán k ověření jeho pravosti na Zastupitelský úřad České republiky v Hanoji. Dne 22.6.2007 sdělila Konzulární správa Ministerstva zahraničních věcí Vietnamské socialistické republiky v souvislosti s ověřením

pravosti rodného listu žalobce, že v provincii Bac Ninh není okres Dong Trieu, a z tohoto důvodu označila posuzovaný rodný list žalobce za neplatný.

Prvostupňový správní orgán uzavřel, že byl žalobci povolen trvalý pobyt na území České republiky na základě předložení padělaných náležitostí. Rozhodnutím ze dne 31.7.2007, čj. SCPP-3703-12/PL-VI-C-2007, proto zrušil trvalý pobyt žalobce na území České republiky podle § 77 odst. 1 písm. b) ZPC, podle něhož: „*Policie nebo ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže cizinec k žádosti předloží padělané nebo pozměněné náležitosti.*“ Toto rozhodnutí bylo předáno zákonnému zástupci žalobce dne 14.8.2007, jak je zřejmé z poslední strany originálu rozhodnutí, a nabylo právní moci dne 30.8.2007, jak je vyznačeno na první straně originálu rozhodnutí.

B.

Právní zástupce žalobce podal k právnímu nástupci tehdejšího prvostupňového správního orgánu, k Ministerstvu vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, odvolání proti rozhodnutí ze dne 31.7.2007, čj. SCPP-3703-12/PL-VI-C-2007, a to dne 31.1.2017 (viz Průvodka elektronického podání připojená ve správním spisu k odvolání). Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítla jako opožděné.

Rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Odvolací správní orgán jím zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřípustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřípustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřípustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřípustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.12.2003, čj. 5 A 14/2002-35, publ. pod č. 287/2004 Sb.NSS; usnesení rozšířeného senátu ze dne 26.8.2008, čj. 8 As 51/2006-105, rozsudky ze dne 30.9.2008, čj. 8 As 51/2006-112; ze dne 27.11.2008, čj. 2 As 53/2007-111; ze dne 23.12.2009, čj. 5 As 105/2008-135; ze dne 23.4.2010, čj. 5 As 10/2010-75; ze dne 12.10.2016, čj. 7 As 195/2016-21; 21.9.2017, čj. 5 Azs 32/2017-39; rozsudky Nejvyššího správního soudu zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz).

Krajský soud nemusel v dané právní věci řešit situaci, kdy by se nemohl zabývat případnými námitkami směřujícími do věci samé, neboť takové námitky žalobce v žalobě neuplatnil. Napadené rozhodnutí proto soud přezkoumával z hlediska, zda bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné v souladu se zákonem.

C.

V žalobě žalobce uplatil toliko jeden žalobní bod, jímž namítal nesprávné posouzení lhůty pro podání odvolání podle § 84 odst. 2 správního řádu, neboť v řízení nebylo prokázáno, že se žalobce s prvostupňovým rozhodnutím prokazatelně seznámil. Dle žalobce je odůvodnění závěru, že se žalobce s prvostupňovým rozhodnutím prokazatelně seznámil, postaveno pouze na domněnkách, které žalovaná učinila na základě informací z Cizineckého informačního systému, a tyto navíc interpretovala výlučně v neprospěch žalobce.

Tato žalobní námitka není důvodná a soud se zcela ztotožňuje se závěry žalované, jak jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tyto jsou opřeny o zjištění učiněná ze správního spisu a soud ověřil, že jsou správná.

Podle § 92 odst. 1 správního řádu: „*Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*“

Podle § 84 odst. 2 správního řádu: „*Neoznámení rozhodnutí se nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2.*“

Podle § 83 odst. 1 správního řádu: „*Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*“

Podle § 83 odst. 2 správního řádu: „*V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.*“

Z originálu prvostupňového rozhodnutí uloženého ve správním spise vyplývá, že zákonný zástupce žalobce převzal prvostupňové rozhodnutí osobně dne 14.8.2007. Odvolací lhůta 15 dnů podle § 83 odst. 1 správního řádu, do které se v souladu s § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, počala běžet dnem 15.8.2007. Originál prvostupňového rozhodnutí obsahuje poučení podle § 68 odst. 5 správního řádu: „*Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat prostřednictvím Oddělení cizinecké policie Karlovy Vary odvolání k Ředitelství Policie České republiky služby cizinecké a pohraniční policie, ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.*“ Poučení o opravném prostředku tedy nechybí, není neúplné ani nesprávné, proto nebyl důvod pro postup podle výše uvedeného § 83 odst. 2 správního řádu.

Lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí marně uplynula dnem 29.8.2007, proto je na prvostupňovém rozhodnutí vyznačeno datum právní moci 30.8.2007.

Žalovaná se vzhledem k tvrzení žalobce již v odvolání, že se neseznámil s obsahem prvostupňového rozhodnutí, resp. se s ním seznámil až prostřednictvím právního zástupce a odvolání je proto podáno včas, zabývala posouzením odvolací lhůty podle § 84 odst. 2 správního řádu. Řešila, zda za situace, kdy prvostupňové rozhodnutí převzal zákonný zástupce žalobce, lze dovodit, že se také žalobce seznámil s jeho obsahem.

K tomu se žalovaná vyjádřila způsobem citovaným žalobcem v žalobě. Uvedla: *„Komise se věci dále zabývala z pohledu ustanovení § 84 odst. 2 správního řádu, neboť napadené rozhodnutí namísto odvolatele převzal jeho zákonný zástupce. Komise z obsahu napadeného rozhodnutí zjistila, že odvolateli byla dle ustanovení § 50 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena lhůta k vycestování z území 60 dnů od právní moci napadeného rozhodnutí. Z Cizineckého informačního systému je zřejmé, že se odvolatel seznámil s obsahem napadeného rozhodnutí, neboť z území vycestoval a více než 9 let zde nepobýval. O skutečnosti, že odvolatel vycestoval z území České republiky v napadeném rozhodnutí stanovené 60 denní lhůtě, svědčí skutečnost, že dle Cizineckého informačního systému přestal být odvolatel pobytově aktivní, neboť po zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu se nedostavil s oznámením o nahlášení nového cestovního dokladu, když platnost jeho cestovního dokladu skončila dne 11. 11. 2007, rovněž se nedostavil k prodloužení platnosti průkazu o povolení k trvalému pobytu, když předchozí platnost mu skončila dne 25. 2. 2006, a rovněž se nedostavil učinit oznámení o změně adresy místa hlášeného pobytu, když předchozí ubytování mu mělo být poskytnuto na dobu do 30.8.2007. Cizinecký informační systém neobsahuje žádné údaje, které by svědčily o tom, že by odvolatel ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí, tj. do 29. 10. 2007, nevycestoval z území. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že se odvolatel dle ustanovení § 84 odst. 2 správního řádu nemůže dovolat neoznámení rozhodnutí, neboť se s napadeným rozhodnutím prokazatelně seznámil, jak je zřejmé z uskutečnění napadeným rozhodnutím stanoveného vycestování z území. V daném případě tedy odvolatel byl ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 83 odst. 2 správního řádu oprávněn podat odvolání do 90 dnů od jeho oznámení. S ohledem na skutečnost, že dle napadeného rozhodnutí měl odvolatel vycestovat nejpozději do 29. 10. 2007, považovala Komise tento den za mezní termín, kdy se odvolatel s napadeným rozhodnutím seznámil. Odvolatel měl tedy do 90 dnů od výše uvedeného data, tj. do 27. 1. 2008, v souladu s výše uvedenými ustanoveními učinit podání odvolání, což však neučinil.“*

Žalovaná na základě Cizineckého informačního systému dospěla k jedinému možnému závěru, že žalobce na základě prvostupňového rozhodnutí v tam stanovené 60 denní lhůtě vycestoval z území České republiky a po dobu dalších 9 let zde nepobýval. Tomu nasvědčuje i argumentace žalobce v žalobě, že byl v době vydání prvostupňového rozhodnutí nezletilý a musel jednat podle pokynů svých rodičů, kteří v té době rozhodovali, kam bude cestovat a kde bude žít. Přesto v souvislosti s odvoláním, podaným proti prvostupňovému rozhodnutí po více než devíti letech, žalobce namítá, že se s obsahem prvostupňového rozhodnutí, kterým

byl zrušen jeho trvalý pobyt na území České republiky, neseznámil. Ani v žalobě neuvádí žalobce nic konkrétního za situace, že bylo prvostupňové rozhodnutí osobně předáno otci žalobce a dle Cizineckého informačního systému přestal být žalobce pobytově aktivní, což svědčí o tom, že ve lhůtě stanovené k vycestování skutečně opustil Českou republiku. Žalobcovu argumentaci o nutnosti jednat v té době podle pokynů svých rodičů, aniž by znal obsah prvostupňového rozhodnutí, je nutno označit za účelovou. Cizinecký informační systém byl pro žalovanou jediným zdrojem informací o pobytu žalobce na území České republiky. Pokud žalobce po uplynutí lhůty pro vycestování stanovené v prvostupňovém rozhodnutí neplnil své povinnosti související s pobytem na území, jak žalovaná zjistila právě z Cizineckého informačního systému, pak správně učinila závěr, že se žalobce na území České republiky nenacházel.

Způsob, jakým žalovaná odůvodnila svůj závěr o tom, že se žalobce s obsahem rozhodnutí o zrušení jeho pobytu na území seznámil a respektoval jej, nelze označit, jak to činí žalobce v žalobě, za domněnky, které žalovaná učinila na základě informací v Cizineckém informačním systému, ale za závěr podložený žalovanou právě informacemi získanými z Cizineckého informačního systému. Žalovaná tak neporušila § 3 správního řádu, naopak zjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vycházela při tom z důkazů, které měla k dispozici.

Žalovaná posoudila odvolací lhůtu podle § 84 odst. 2 správního řádu zcela správně, a to ne na základě pouhých domněnek, jak v žalobě tvrdí žalobce. Žalovaná na základě konkrétních zjištění z Cizineckého informačního systému učinila správný závěr, že se žalobce s prvostupňovým rozhodnutím prokazatelně seznámil, protože podle něho také následně jednal. Nejednalo se o pouhé domněnky na základě chování žalobce zachyceného v informačních systémech, jak namítá žalobce, ale o zjištění učiněná žalovanou, která postačovala k závěru, že se žalobce ve smyslu § 84 odst. 2 správního řádu s obsahem prvostupňového rozhodnutí prokazatelně seznámil, proto se nemůže dovolávat neoznámení prvostupňového rozhodnutí.

Žalovaná následně správně posoudila odvolací lhůtu v souladu s § 84 odst. 2 ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu, jak je výše uvedeno, a s tímto jejím závěr se soud rovněž ztotožňuje.

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalované v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 26. dubna 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
L. K.